

posará en un altre recipient ó portadora y's ruixará ab la cantitat d'ayga necessaria per apagarla, y quant estigui ben amurada y que no fumi ó bulli, s'hi anyadirá d'en mica en mica aygua fins al computo de 50 litros, remenantho bé fins que resulti una lletxada de cals. Aquesta lletxada 's passarà per un garbell ben fi, al objecte de separar totas las pedretas ó fardas que hi hagi per evitar l'embús de la máquina d'ensulfatar. Una vegada dispostos el sulfat y la cals per separats, es tirarà, á la vegada que també es remenarà, la lletxada de cals en el cubell ó lloch ahont sigui 'l sulfat, y jamay el sulfat sobre la cals. Arreglada d'aquesta manera la mescla, adquirirà un color francament blau y no deu haber de quedar gris, com succeeix en algunas personas.

Altras formulas podríam accompanyar en el present escrit, cosa que no fem per creure que no son de mes resultats efectius que la que descrivím.

Avuy dia que, desgraciadament, la vinya y la generalitat dels cultius están amenassats per infinitat de criptógamas, el pagés ha d'esser previsor, deu aplicar els medicaments preventivament y no esperar may que'l mal li invadeixi la vinya, y al efecte, te d'aplicar las ensulfatadas, ja reglamentarias, encara que sembli que se las pugui estalviar pel bon aspecte de las plantas.

Además de la vinya, també es molt bo ensulfatar, las patateras, tomaqueras, arbres fruyters y quantas plantas se comprenhui que acostuman á esser invadidas pel mildiu y per altras malalties que tant dessorsego produexent á n'el pobre pagés pels desastres y las perduas que li ocasionan.